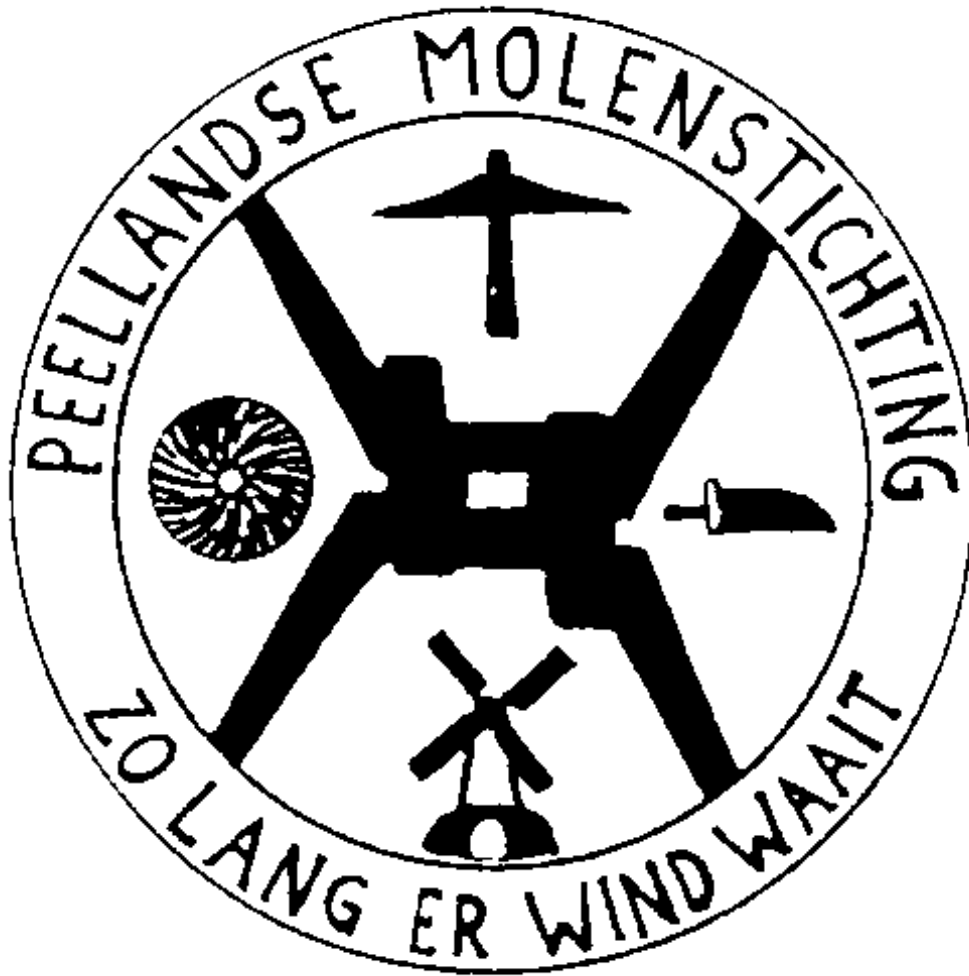

2021-12-xx Online jaar in beeld - Peellandse Molenstichting

2021 in beeld en geluid

Nog steeds rare tijden

- Helaas, we zitten met ons allen nog steeds in het zelfde schuitje, ook dit jaar kunnen we door de coronamaatregelen geen gezellige bijeenkomst organiseren om samen de foto's over het wel en wee van onze molens en mulders te bepraten.
- Wat gelukkig wel kan is het on-line delen met jullie en zo houden we toch nog een beetje contact met elkaar.
- Ik bedank iedereen voor hun bijdrage en wens jullie allemaal veel plezier met het doorbladeren van deze presentatie.
- En blijf intussen gezond en actief op onze molens dan zien we elkaar snel weer.

Een berichtje uit Hapert

- Dag Marc en Jan,
- Hierbij de link naar een YouTube film van de restauratie van onze molen (De Graanmolen Hapert) afgelopen jaar: <https://youtu.be/IGGELFh-s2w>
- Wij (ondergetekende Jos Jansen en mio Ben van Roosmalen) zitten weliswaar in de Kempen en niet in de Peel, maar doe er je voordeel mee.
- December 2020 is Molenmaker De Jongh begonnen met:
 - - Nieuwe wieken, van Oud Hollands naar 4x Van Bussel met remkleppen.
 - - Vernieuwen van korte spruit en 2x korte en 1x lange schoor
 - - Vervangen van de staartbalk door een oude roede
- Medio September hebben wij zelf de 2x bordes onder deur met trapjes vervangen (Asobe), tevens hier een stoep onder gemaakt zodat deze niet meer in het zand staan, zie foto.
- Met vriendelijke molengroet
- Jos Jansen en Ben van Roosmalen

Hapert - de 2x bordesjes onder deur met trapjes vervangen

Someren – Den Evert

Eric Elbers

Geldrop - Sagebien rad

Liessel - Restaureren maalkoppel

Liessel - St Viktor

Liessel - Steenkraan

Liessel - steenschrijver

Liessel - Stoep bergdeuren

Mierlo - Kerstster en sfeerverlichting worden ook dit jaar weer geïnstalleerd

Mierlo - Winterse taferelen

Mierlo – Winterse taferelen (skyline van Mierlo)

Mierlo

De mooiste molen van de hele ☺

Mierlo

Mierloos pakketje te koop bij kadoshop "Samen bij Ellen"

Mierlo

Promotie om weer te kunnen genieten, lokaal bij de horeca

Mierlo

Een winderige dagje

Mierlo

Jan Molenkamp geslaagd voor zijn landelijk examen

Mierlo

En als cadeau een stukje van een oude roede gekregen van het molenteam

Mierlo

Sinds mei zijn beide molens, 't Nupke en de standerdmolen, in het bezit van de stichting

Mierlo

Nieuwsgierig hertje

Mierlo

Olieverfschilderij (op basis van een oude foto) gemaakt door Monique Neven

Mierlo

Hangt nu te pronken in de molen

Mierlo

Mulder is gestrikt voor het Prinsenschap (voor welk jaar is nog onbekend.....)

**PRINS RONALD DUN UURSTE, PRINS
DER KERSEPITTEN**

Gediplomeerde molenaar Ben Beerens: 'Ik had een mens van vroeger willen zijn'

Elke woensdag en zaterdag is Ben Beerens (74) voortaan te vinden op de korenmolen aan de Dorpsstraat in Borkel en Schaft. Al heeft hij zijn molenaarsdiploma nog niet in huis, wel kreeg hij alvast een document waarin staat dat hij gerechtigd is om zelfstandig het ambacht te mogen uitoefenen. Zittend op de steenkuip vertelt hij zijn verhaal.

“Ik ben altijd buschauffeur geweest in de flexdienst en reed in Eindhoven, Nijmegen, Tiel, 'sHertogenbosch en noem maar op. Tegelijkertijd was ik altijd al sterk geïnteresseerd in de molen en de verschillende technieken die binnen in de molen te vinden zijn.” Terwijl de wieken steeds één voor één langs het raampje voorbij glijden, draait de bovenste van de twee maalstenen lustig rond en wacht totdat er weer graan in wordt geschud. Op latere leeftijd, Ben is dan al 71, gaat hij regelmatig naar de molen van het stadje Ravenstein. Een molenaarsleerling zegt tegen hem: “Waarom word jij geen molenaar? Op deze molen werkt een molenaar van eentachtig jaar! Dan moet jij dat ook kunnen worden”

1 JULI 2021 - 11:15

Bron: VALKENSWAARD24 / EVERT MEIJS

2021-04-26

onderscheiding Hans Tielemans

Beste molenvrienden,

Deze ochtend is door burgemeester Jos van Bree van Geldrop-Mierlo een koninklijke onderscheiding uitgereikt aan Hans Tielemans.

Hans Tielemans was vele jaren vrijwilliger bij korenmolen 't Nupke in Geldrop. Hij was daar als molenaar en beheerder werkzaam en is een ambassadeur van het cultuur-historisch erfgoed. Daarnaast was hij 9 jaren secretaris van de Peellandse Molenstichting.

Tegenwoordig is hij vrijwilliger bij het Weverijmuseum Geldrop waar hij zorgdraagt voor het Sagebien waterrad.

Vanwege de corona maatregelen gebeurde de uitreiking helaas zonder genodigden, tijdens een eenvoudig bezoek van de burgemeester aan huis.

Hans is door de koning benoemd tot lid in de orde van Oranje-Nassau.

Hartelijke groeten,
Jan Tielemans

Secretaris

104

BRABANTSE MOLENPRIJS 2021

Prijswinnaar Gerard Sturkenboom samen met de Commissaris van de Koning, mevrouw Ina Adema, en de bestuursleden van de Molenstichting Noord-Brabant

Commissaris van de Koning, mevr. Ina Adema, samen met prijswinnaar Gerard Sturkenboom met de Brabantse Molenprijs, een replica van De Mulder.

De Geldropse molen 't Nupke krijgt een zeer noodzakelijke opknapbeurt

't Nupke wordt weer bij de tijd, mét draaiende dakgoot

De boktor en bonte knaagkever kunnen op zoek naar een nieuwe stek. Met de restauratie van de Geldropse molen 't Nupke is er voor hen geen plek meer. De renovatie van de kap is inmiddels afgerond en eind februari worden de wiken onderhanden genomen. „Dat wordt spectaculair”, vindt Frans Tullemans, van de molenaars.

Opknapbeurt voor molen Laurentia

Molen Laurentia in Milheeze wordt sinds deze week grondig opgeknapt. De spruit en de wieken (oftewel de twee roeden) zijn er woensdag met een kraan vanaf gehaald.

Jeanne van Ansem

Milheeze

„Dit moet met precisie gebeuren”, zegt molenaar Marius Verheijen (78) uit Milheeze. „Er mag niet te veel wind staan, want de wieken wegen zo’n 2400 kilo.” Molenrestaurateur Beijk uit Afferden is een paar dagen bezig geweest met voorbereidingen voor het verwijderen van de spruit en wieken. Nadat de medewerkers van firma Beijk van bovenaf de hijsband om de juiste plaats hadden bevestigd, kon de kraanmachinist het gevaarte langzaam stukje voor stukje uit de molen schuiven en voorzichtg op de grond plaatsen.

Heel bijzonder

Molenaar Verheijen: „Dit blijft heel bijzonder om te zien. Ik heb in 1993 wel gezien dat ze de roeden eraf haalden, maar de spruit, die dwars door de molen zit met de uiteinden ver uit de kap, dat heb ik nog niet mogen aanschouwen.” Nu was de beurt aan de wieken, die nog zwaarder zijn. Maar ook dat ging van een leien dakje. „Een goede voorbereiding is erg

◀ Molenaars Marius Verheijen (rechts) en Gerry Verwegen bij molen Laurentia in Milheeze.

FOTO SEM WUINHOVEN/DCIMEDIA

belangrijk”, vertelt Verheijen. Vroeger deden ze hier een paar maanden over, nu een paar dagen.” De molen ziet er kaal uit zonder de wieken, maar het is de bedoeling dat half april de molen weer klaar is voor gebruik. Gerry Verwegen, sinds vier jaar samen met Verheijen molenaar op de molen in Milheeze, zag dit voor het eerst. „Indrukwekkend om te zien, daar sta je graag voor in de kou.”

Dat er onderhoud nodig was wist men, maar dat de roeden nu al aan vernieuwing toe waren, hadden men niet verwacht. Normaal gesproken gaan die wel honderd jaar mee. „Op drie plekken in Nederland zijn er al roeden door de wind en zelfs spontaan afgebroken. Dus hebben we ook hier onderzoek laten doen en het bleek ook dat deze roeden verkeerd gelast zijn”, aldus Verheijen. De lange en korte spruit

en de schoren – de balken waarmee de staart van een molen is verbonden met de spruitbalken – worden gerestaureerd, de roeden worden op de oude manier gemaakt: aan elkaar geklonken en niet gelast. Ook het houtwerk wordt vernieuwd. „De windpeluw is al gemaakt van een 150 jarige boom die hier achter stond”, vertelt Verheijen trots. Verwegen: „De molen wordt zoveel mogelijk au-

thentiek gerestaureerd zodat die er weer honderd jaar tegen kan.”

De molen in Milheeze is al 150 jaar in beheer van de Familie Verheijen. „Nadat zijn molen hier was afgebrand, heeft mijn overgrootvader deze molen gekocht in Bleskensgraaf. Die was daar in gebruik als poldermolen. Hij heeft die hier eigenhandig opgebouwd als belt-molen.” Dat de molen er nu nog staat, is de verdienste van Verheijens moeder. „De molen was aan restauratie toe en mijn vader kreeg er nergens subsidie voor. Hij wilde de molen verkopen. Maar mijn moeder stak daar een stokje voor en kreeg het wel voor elkaar om subsidie te krijgen. Molenbouwer Sjors Adriaans heeft toen, zonder dat iemand het wist, de molen de naam van mijn moeder gegeven: Laurentia.” In 1978 is de molen aan de gemeente verkocht, waarna de molen is ondergebracht bij Molenstichting Gemert-Bakel. Verheijen: „Als mijn gezondheid het toelaat, hoop ik samen met Gerry de molen nog lang mee te beheren.”

Indrukwekkend om te zien, daar sta je graag voor in de kou

— Gerry Verwegen

Molen Den Evert in schetsvorm

SOMEREN - Deurnenaar Henry van den Berkmortel is een bekend tekenaar in Deurne en omstreken. Zo schetste hij in 2019 elke dag een markante plek in de gemeente Deurne en plaatste deze op Facebook. Nu heeft hij de Somerense molen Den Evert vastgelegd.

De reden voor het tekenen van Den Evert is simpel: "Ik heb aan iemand uit Someren beloofd dat ik al de Somerense molens zou tekenen. Ziehier de eerste, molen Den Evert, genoemd naar één van de eerdere eigenaren", zegt Henry op zijn Facebookpagina.

Geschiedenis

Oorspronkelijk stond de molen

aan Sluis Elf in Someren en was deze een banmolen van de Abdij van Postel. Een banmolen is een molen waarbij de boeren een verplichting hebben om hun graan daar te laten malen. Een soort gedwongen winkelnering (*de verplichting om aankopen bij een bepaalde leverancier te doen*). Den Evert is een oude molen. Hij stamt uit 1543, maar staat pas sinds 1978

op de plek waar hij nu staat. Op de plooistukken van het bovenwiel staat gebeiteld: 'Onse hulpe komt van dengeenen die hemel en aarde gemaakt heeft anno 1738'. Henry: "Het is een prachtige molen, goed bijgehouden en grondig gerestaureerd. Ik zie dit echt als Somerens industrieel erfgoed. Dit omdat molens de eerste echte machines waren. Het mooie is wel dat deze ook nog eens direct klimaatneutraal zijn." Voor meer schetsen en deze schets, kijk op de Facebookpagina van Henry van den Berkmortel.

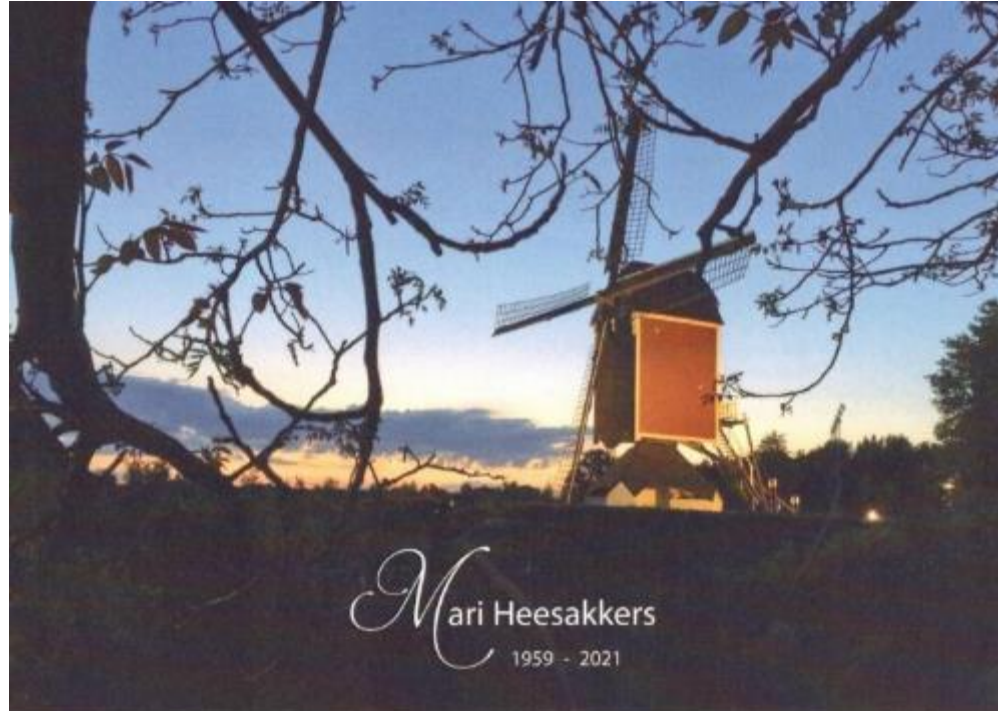

I Deurnenaar Henry van den Berkmortel schetste de Somerense molen Den Evert.

Nieuwe wieken Laurentia Milheeze bij molenaarsjubileum

MILHEEZE - Molen De Laurentia ondergaat de komende weken een grondige restauratie. De wieken en schoren worden terug naar de oorspronkelijke staat gebracht, precies in het jaar dat de familie Verheijen haar 150e verjaardag viert als molenaar in Milheeze.

Mari Heesakkers
1959 - 2021

Alles komt goed...

Oh nee, toch niet meer

Zoals hij zelf graag wilde, is hij met al zijn geliefden om zich heen rustig ingeslapen.

"Zo was ie"

Mari Heesakkers

* 22 maart 1959 † 09 mei 2021

Partner van
Jolanda Goossens

Lizzy en Bas
Joy en Patrick
Natasja, Leon, Isa en Eef
Kayleigh en Thierry

Correspondentieadres
Schans 33
5509 NM Veldhoven

Mari zal op vrijdag 14 mei nog één maal bij zijn molen aan de Einhoutsestraat zijn.
Wij willen u in de gelegenheid stellen om daar, op traditionele wijze, nog een laatste groet te brengen vanaf 15.30 uur.

De afscheidsdienst en crematie zullen later deze dag in besloten kring plaatsvinden.

Toon Seijkens leeft al 25 jaar zijn droom als molenaar

ZEILBERG/MIERLO - Het was een droom die uitkwam voor Toon Seijkens toen hij in 2012 werd benaderd om molenaar van de Maria Antoinette in Zeilberg te worden. Eerder maalde hij zijn graan, tarwe en mais in de Standerdmolen in Mierlo en de molen in Smeren.

door Bram Vannisselroij

Zijn blik viel ruim 25 jaar geleden op een kleine aankondiging in het Weekblad voor Deurne voor een infoavond over molens. Hij besloot een kijkje te nemen en raakte in gesprek met Marc van Deursen. Toon beloofde de Smerense molenaar om een week later langs te komen. "Dat zegt iedereen en uiteindelijk komt er niemand opdagen", voorspelde Van Deursen.

Vijftien jaar in Mierlo

Maar het zaadje was geplant en Toon hield woord. Hij leerde het vak en enkele jaren later kon hij op eigen benen gaan staan in Mierlo. Daar kreeg de Zeilberger de Standerdmolen onder zijn hoede. Liefst vijftien jaar oefende hij daar het eeuwenoude ambacht uit.

In Zeilberg stond de ooit zo fiere Maria Antoinette intussen te verloederen. Als een oude vrouw op haar sterfbed, van wie je van kan zien dat ze vroeger schoonheid bezat maar de glans er duidelijk

■ Toon Seijkens in de steenzolder van de Maria Antoinette. (Foto: Hein van Bakel)

vanaf is. In 2004 kocht muziekvereniging Excelsior het vervallen bouwwerk.

Met behulp van subsidie en donaties kon de molen in 2010 worden gerestaureerd en kwam Toon in beeld. In 2012 werd de molen feestelijk heropend. "Dat is natuurlijk uniek. Dat je in je eigen dorp molenaar kan worden. Ik wist direct: ik moet deze kans grijpen, deze trein komt maar een keer voorbij." Toon vertelt uitge-

breid over het ambacht en over de geschiedenis van de Maria Antoinette.

Wateringen

Zijn enthousiasme doet vermoeden dat hij de molen in 1893 eigenhandig met zijn blote knuisten heeft opgebouwd. De werkelijkheid is dat het monument eerst dienst deed in Wateringen. Daar werd de molen overbodig en eind negentiende eeuw opnieuw opge-

bouwd in Zeilberg. Dat de Maria Antoinette uitgerekend door muziekvereniging Excelsior aan de sloopkugel ontsnapte vindt Toon mooi. "Omdat ik geen muzikinstrument bespeel, hebben ze mij de molen maar gegeven", grapt hij.

Toch maakt hij zich zorgen. "In 1900 stonden er nog 10.000 molens in Nederland. Daar zijn er nog maar 1000 van over, terwijl molens toch cultureel erfgoed

zijn." Door de coronapandemie is hij weinig in de molen geweest het afgelopen anderhalf jaar. "Als het dadelijk weer kan hoop ik weer veel rondleidingen te geven. Ik vind het belangrijk dat mensen zien wat hier gebeurt, vooral voor de jeugd."

'In 1900 stonden er nog 10.000 molens in Nederland'

De anekdotes vliegen je om de oren deze morgen. Zo stootten ooit twee brandweermannen bij een brandoefening hard hun hoofd aan een houten balk. "Dat moet duizenden mensen overkomen zijn", aldus Toon. Opeens vliegt de molenaar achter een piepklein muisje aan. Die moet zijn aanwezigheid bijna met de dood bekopen.

Toon vervolgt zijn weg en slaat hard tegen een balk. "Wat een mooie constructie is het toch." In zijn werkzame leven, voordat hij molenaar werd, werkte Toon in de techniek. Het is niet vreemd dat hij dit knappe staaltje ingenieurswerk kan waarderen. De molen is van binnen even imposant als van buiten. De verhalen van Toon werken aanstekelijk en menig bezoeker zal de drang moeten onderdrukken om direct zelf graan te vermalen tot meel. Zover komt het vandaag niet.

Met grof geschut proberen de 'bomenredders' van Deurne de kap van twintig eiken te voorkomen. De bomen mogen van de gemeente verdwijnen omdat ze wind weg zouden houden bij de molen.

De omgeving rond Holten's molen in Deurne, met achterin de rij eiken.

FOTOGRAFIE: WIMMOND/STUDIO

Gevecht om twintig eiken in Deurne

Daphne Broers
d.broers@ed.nl

Deurne

Ze hebben niets tegen elkaar, Driek Berkers van Holten's Molen en Joop van Hout van Boombelijd. Maar de laatste weken staan de twee buurtgenoten niet lijnrecht tegenover elkaar. Onderwerp van de discussie: de rij van veertig jaar oude eiken die moet wijken voor de molen. De twintig bomen aan de Veldweg zouden de molen vooral hinderen bij oostenwind. Bij westenwind zou er turbulentie

ontstaan achter de molen. Dit alles heeft een negatief effect op de kwaliteit van gemalen meel en het slaan van olie, gaf Driek Berkers aan. Deskundigen van de Vereniging van Hollandse Molens bogen zich er op verzoek van Berkers en zijn molenaars over. Zij kwamen tot de conclusie dat het omzagen van de bomen de beste oplossing is voor stabiele wind.

De gemeente Deurne stemde onlangs in met de onderbouwing en de kap. Maar Boombelijd gaat er dwars voorliggen, benadrukt Van Hout. Ze dienen een bezwaar in en zijn dinsdag begonnen met een handtekeningenactie op petities.nl, die nu door

We worden nu weggezet als bomenhaters, terwijl dat helemaal niet het geval is

– Driek Berkers

239 mensen is ondertekend. Ook laten ze ingenieursbureau Tauw onderzoeken of het daadwerkelijk effect zal hebben op de molen. „Eigenlijk vinden we dat de gemeente dit had moeten onderzoeken, in plaats van dit zo aan te nemen van Holten's Molen. Wij denken dat het helemaal niks uithaalt met al die hoge gebouwen en huizen eromheen.”

Daarnaast is ook de wijkraad Heiakker tegen de kap, vertelt voorzitter Jan Zwakhoven. „We hebben daarnaast een info-avond gehad en daar was 60 procent van de aanwezige bewoners tegen en 40 voor.” Driek Berkers hield een heel ander beeld over

aan die avond. „Mij was verteld dat er alleen aanwonenden uitgenodigd werden, maar ik zag daar heel veel mensen van buiten, ook mensen van Boombelijd. Dan had ik ook zo mensen op kunnen trommelen die vóór het weghalen van de bomen waren.”

Het laatste woord is er nog niet over gezegd, concludeert Berkers. „We hebben het heel secuur laten onderzoeken. We worden nu weggezet als bomenhaters, terwijl dat helemaal niet het geval is.” Van Hout: „We hebben niks tegen de mensen van de molen. De gemeente pakt dit niet zorgvuldig op, daar komen we tegen in opstand. Het is knoeierwerk.”

Lieshout – de Leest

In de steenbus van een van de koppels was gruis van het graan terechtgekomen, een mooie aanleiding om de verouderde steenbus te reviseren. Het achtkante stuk in het midden is aangehouden als basis.

De 4 latten "onthouden" de juiste positionering van de bolspil.

Op een pvc buis van 10cm diameter is schuurlijnen korrel 40 gelijmd, daardoor kregen we de juiste diameter voor het schuren van de steenbus.

Lieshout – de Leest

Vrij eenvoudig werd de ronding van de steenbus op de juiste maat geschuurd. Mooie bezigheid als het wat frisser is.

Door het schuren werden ook alle slijtagegroeven in de steenbus keurig glad geschuurd.

De twee geschuurde helften vormen een perfecte nieuwe steenbus.

Lieshout – de Leest

Om te voorkomen dat er weer erg zware wiggen moesten worden gebruikt om de steenbus in de ligger te plaatsen is het achtkant opgedikt met delen eikenhout.

In de steenbus is een smeerkamer aangebracht en sleuven voor 4 houders.

De houders zorgen ervoor dat de steenbus op de ligger blijft liggen en met kleine spieën kan worden vastgezet.

Lieshout – de Leest

De steenbus rust op de houders, die in de ligger zijn ingelaten. Om de bolspil is een afdichting van tuigleer aangebracht om te voorkomen dat er opnieuw gruis in de steenbus komt.

Op de steenbus is een afdichtschijf aangebracht met daarop een tweede tuigleren ring voor extra afdichting. De 4 latten brengen de bolspil weer keurig in positie.

Onder uit de steenbus komt een koperen leiding vanuit de smeerkamer in de steenbus; aan deze leiding is een Staufferpotje bevestigd voor de smering van de steenbus.

Molen puzzel opgelost, zie volgende pagina.

Peellands Molennieuws

Peelandse Molenstichting

103

september
2021

Uit de oude doos

De molen in Ommel tijdens de bouw rond 1902. In dat jaar kreeg molenaar Johannes Raaymakers een vergunning 'tot oprichting van een wind- graan- en oliemolen' ten westen van de 'kiezelweg van Asten naar Deurne'. De molen was een herbouw van een achtkant uit Noord- of Zuid-Holland. In de 2e W.O. liep de molen oorlogsschade op en werd in 1955 gesloopt. Op de foto wordt de bovenas naar boven gehesen m.b.v. een kaapstander.

Dit stond in het boekje 'Molens in Peelland' uit 1982

de buitenkruiers (meestal grondzeilers) als het ware uit de grond: Vlierden 1844, Someren 1853, Liessel 1844 (verdwenen in 1944), Lierop 1860 (verdwenen 1952), Mierlo (Elderse molen) 1851.

De tien beltmolens en de ene stellingmolen, die nog in Peelland staan, zijn allen buitenkruiers. Ook een groot aantal van de molens, die de afgelopen 100 jaar verdwenen zijn, waren van dit type. Meestal waren deze molens als grondzeiler gebouwd. Later werden de meeste opgehoogd en wierp men er een berg of belt op.

In de vorige eeuw kwam er een ander, typisch Noord-Nederlandse molen naar Peelland: de Hollandse houten achtkante molen. Dit molentype is na uitvinding van het buitenkruierwerk veel gebouwd in de kustprovincies. Deze molens, die geheel van hout zijn vervaardigd, waren betrekkelijk licht en behoeften geen zware funderingen. Ze waren dus bijzonder geschikt om in de drassige kuststreken te worden gebouwd en dienden meestal voor polderbemaling.

Rond 1850 begon men deze molens te slopen en te vervangen door stoomgemalen. Deze afbraakmolens werden door molenaars opgekocht en naar Brabant gehaald. Soms dienden zulke molens ter vervanging van een slechte of vernielde molen. Zo kwam de houten achtkante molen de Laurentia te Milheeze in de plaats van een grondzeiler, die in 1894 door brand werd vernield. In de meeste gevallen echter werd zo'n molen opgebouwd in een klein dorp of gehucht, waar nog geen molen was. Tussen de molenaar, die altijd de boeren uit de omgeving van de nieuwe molen als klant had, en de nieuwkomer ontstond daardoor vaak een zware concurrentiestrijd. Deze strijd was niet altijd even fraai en heeft het imago van de mulder en het muldersvak nog verder doen dalen in de ogen van de boeren en burgers. Nog verder, want het beeld van de mulder was al niet te best. Dit werd o.a. veroorzaakt door het zogenaamde scheppen.

Foto hiernaast

Op deze zeer interessante foto ziet U de opbouw van de molen aan de Breesstraat halverwege Someren - Someren-Eind. Deze 8 kante molen was afkomstig uit de Zaanstreek. In 1899 tijdens het ophijzen van de wieken-as werd deze foto genomen. Op de lange spruit, ca. 15 meter boven de begane grond staan van links naar rechts: Frans Vosters, de molenbouwer uit Helmond, Theodorus Verbeek, de molenaar van deze molen en een onbekende. De man onder aan de roede is waarschijnlijk Theodorus Verbeek, vader van de molenaar en principaal van dit bouwwerk, hij leefde van ca. 1833 - 1910. Vrouw met schort: Lien Verbeek uit Geldrop, zuster van de jonge Dorus Verbeek. Achter haar ziet U vier mensen bij de kaapstander, die gebruikt werd om de as omhoog te halen. Links op de voorgrond, drie mensen bij en op een zaagstelling. In 1929 heeft Piet Rakels deze molen gekocht van Toon Verbeek, zoon van Theodorus de jongere. In 1946 is de molen gesloopt.

De molenaar wordt langs de roede met een kaapstander opgetakeld.

Someren – de Victor
dakgoot aanbrengen

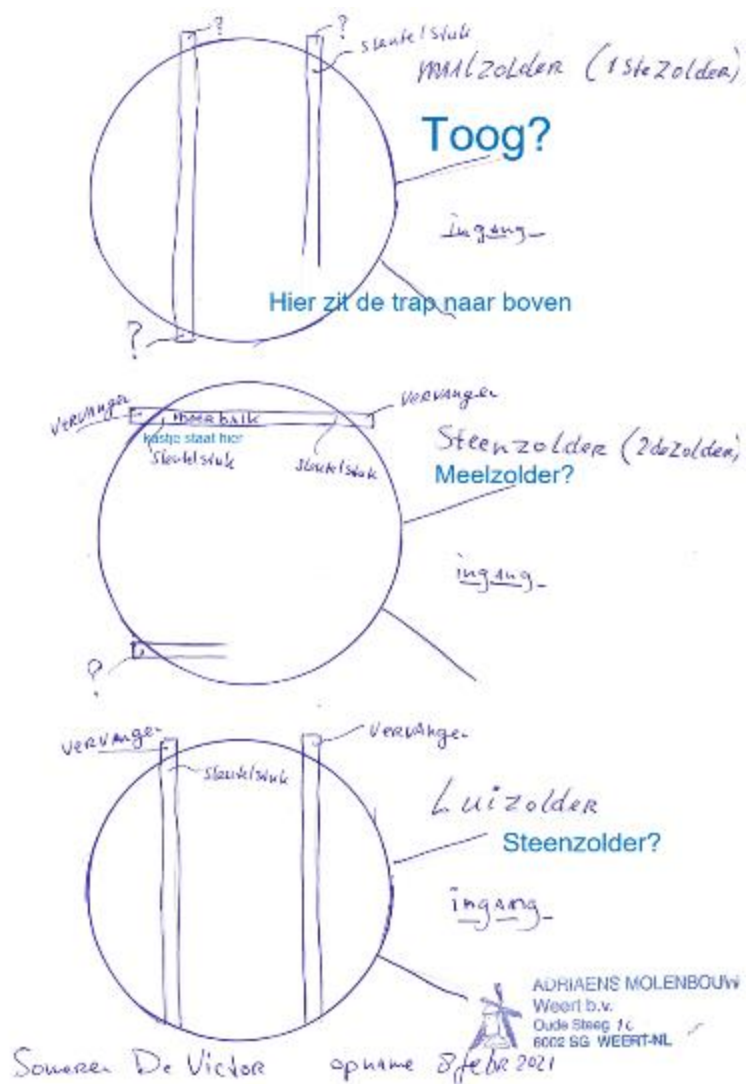

Balkkoppen aangieten

DJ Cinthia op de molen

<https://www.youtube.com/watch?v=llssoKEjhrq>

Windmill The Victor ft d'n Egelantier

Orange the
world campagne

Stop geweld
tegen vrouwen

Volksvriend zonder billenkoek

Een primeur voor de molenaars van De Volksvriend in Gemert: als eersten in Nederland malen ze meel van lupinebonen.

Tineke Mols
Gemert

'Het is heel mooi dat het gelukt is", zegt molenaar, Twan Rooijackers, "want met een horizontale steen ging het niet. Een lupineboon is vet en door dat olieachtige vocht slijbt die helemaal dicht."

Een verticale steen maalt zichzelf schoon. Rooijackers: „Dus daarmee lukt het wel. Gelukkig hadden we hier een apparaat uit de jaren dertig staan en die heeft zo'n verticale steen. Al draait dat ding dan weer niet op de wind. Het goedje wat een molensteen dicht doet slijben heet trouwens 'billenkoek'."

Oude molen, modern food

Twan Rooijackers is samen met zijn collega-molenaars van molen De Volksvriend aan de Oudestraat in Gemert dan ook trots dat het gelukt is om de gedroogde lupinebonen te malen. „Het idee kwam van collega-molenaar Jos van Dommelen die werktuigbouwkundige is in fabrieken worden lupinebonen wel al verwerkt, maar niet gemalen. Hier nu wel en dat doen we zoveel mogelijk ambachtelijk," vertelt hij.

„Het is toch mooi dat we zo'n oude molen gebruiken om zo bij te dragen aan de ontwikkeling van modern

food technology," vindt molenaar Twan van Bommel. „Want Food Tech Brainport is samen met de HAS Hogeschool in Wageningen begonnen met dit project. Boer Henk Kerkers uit Deurne heeft het verbouwd, maar malen kreeg niemand klaar. Wij zijn dus de laatste schakel en pas laat in het proces gestapt."

De resultaten van het project bieden allerlei kansen: lupinemeel bevat geen gluten en is heel proteïne- en eiwitrijk, dus het kan een goede vleesvervanger zijn. „Ook zijn er al

**“
Het goedje wat
horizontale
molenstenen
dicht doet
slijben heet
'billenkoek'**

– Molenaar Twan
Rooijackers

cupcakes van gemaakt en het is te gebruiken in sauzen, brood en cake – al dien je het dan wel te vermengen met tarwemeel, anders wordt het deeg heel stroperig. Ik heb er al brood van gebakken en het smaakte goed. En, heel belangrijk, je moet wel de goeie gebruiken want er zijn ook giftige lupines", waarschuwt Rooijackers.

De reststroom van lupine is ongeveer 20 procent en bestaat uit het schillette. „Dat is taai en plasticachtig en daar zijn misschien weer vorkjes van te maken", denkt Van Dom-

melen. Vanwege het goede resultaat wordt er volgend jaar bijna tien hectare lupine ingezaaid, onder meer door De Groene Heerlijkheid in Gemert. Dat zal inclusief 'velletje' zo'n 25.000 kilo bonen opleveren.

„Na het drogen gaan wij het dan malen met dit apparaat. Daar zijn we wel even mee bezig want dat gaat met zo'n vijftig kilo per uur...", aldus Van Dommelen. Het lupinemeel is te koop in de nieuwe winkel van de molen, op zaterdag van 09.30 tot 16.00 uur.

▲ Molenaars Twan Rooijackers en Twan van Bommel (rechts) zijn erin geslaagd lupinebonen te malen. FOTO: HEES MARTENS/OCI MEDIA

En wil je zelf nog even verder genieten van al het moois wat de molens te bieden hebben, ga dan eens een keer naar www.allemolens.nl

ALLEMOLENS.NL

Home

AlleMolens

Iconen

Zoeken

Aanmelden

Handleiding

Contact

DÈ STARTPLEK VOOR AL UW MOLENONDERZOEK

Hier vindt u informatie over alle molens in Nederland, bestaand en verdwenen.

Allemolens.nl is met veel afbeeldingen, archiefstukken, literatuur en bouwtekeningen, dè startplek voor al uw molenonderzoek.

[Uitleg over de website en zoekplaatjes](#)

GLOBAAL ZOEKEN

Zoeken

Uitgebreid zoeken

*Fijne kerstdagen en een
gelukkig en gezond 2022*

GEWOON EEN
GEWOON
2022